PRIN LUMEA FOTBALULUI

DE LA FRICA LUI JACKIE CHARLTON — LA TRISTELE EXPERIENȚE ALE LUI ZAGALO...

Caleidoscopul nostru de azi își propune o scurtă incursiune în lumea **„marelui fotbal"** internațional, cu intenția de a surprinde cîteva „secvențe la zi", caracteristice acelor frămîntări care stîrnesc în jurul SPORTULUI—REGE curiozitatea nedisimulată și interesul general. Să începem cu...

● **PANICA GIRAFEI:** S-a produs o „tradițională" scenă în fotbalul englez. Ca de obicei, și obiceiul există de vreo patru ediții, Leeds United își face loc spre fruntea clasamentului în etapele de sfîrșit de februarie, început de martie. Dar amintirile nu sînt de fel vesele pentru Jackie Charlton și coechipierii lui pentru că fiecare dintre aceste ofensive de primăvară a fost infructuoasă. Așa că, știind „obiceiul" echipei, „girafa" — în loc să fie încrezătoare dă semne de panică: **„Mi-e frică de lupta pentru titlu. Cred că mai siguri și mai neemoționați am acționa dacă ne-ar pindi... retrogradarea".** **Brian Glanville**, cunoscutul comentator din **Londra** și colaborator al revistei noastre, face haz pe socoteala pesimismului lui **Charlton**, susținînd — și nu fără rezonabilitate — că cei de la **Manchester City**, liderul campionatului, au mai prins ceva curaj, văzînd situația din tabăra adversă.

● **ÎL VOM REVEDEA PE GÖRÖCS?** După revenirea lotului reprezentativ al **Ungariei** din turneul sud-american, a fost rîndul echipelor de club să pornească în cîteva scurte călătorii peste hotare. Printre ele și formația nr. 1 a fotbalului maghiar, **Ujpest Dozsa**, prezentă în **Iugoslavia** pentru trei întîlniri. Dacă nici bilanțul turneului n-a fost satisfăcător, numai înfrîngeri, la el s-a adăugat și accidentarea lui **Dunai**, puțin probabil că va fi recuperat pînă astăzi, cînd campioana **Ungariei** întîlnește, pe **Nepstadion**, pe **Celtic Glasgow**. Dată fiind indisponibilitatea ivită, nu ar fi exclus ca astăzi să reapară în formație — după o lungă absență determinată de o fractură — **Göröcs**, vechiul internațional și conducătorul de joc al lui **Ujpest Dozsa**, în vîrstă de 32 de ani.

● **RAMSEY N-A DORMIT LINIȘTIT.** Selecționerul **Angliei** a văzut la televizor meciul considerat ca cel mai bun din întregul actual campionat vest-german: **Borussia Monchengladbach-Bayern München**. Unii comentatori cred că ar fi asistat la cea mai reușită întrecere din ultimele cinci ediții ale campionatului **R. F. a Germaniei**. Selecționerul **Helmuth Schön**, prezent pentru o trecere în revistă a internaționalilor săi afirma că... **dacă ar fi existat un învingător era o injustiție. Nimeni nu trebuia să învingă, amîndouă echipele au jucat excelent.** Iar **Alf Ramsey**, mai concis, spunea următoarele: **„Doar n-o să prindă internaționalii de la Borussia și Bayern o zi ca asta în meciul cu noi!"**

● **ARBITRII IUGOSLAVI RENUNȚĂ LA SORȚI.** O reuniune a biroului federal și a conducerii colegiului de arbitri din **Iugoslavia** a decis să se renunțe la desemnarea conducătorilor jocurilor de prima divizie prin tragere la sorți. Motivul hotărîrii a fost acela că, prin acest sistem de desemnare, s-a ajuns ca cele mai multe dintre partide să fie conduse de arbitri cu mai puțină experiență și valoare, „cavalerii fluierului" renumiți și verificați în întîlniri grele fiind foarte puțin întrebuințați.

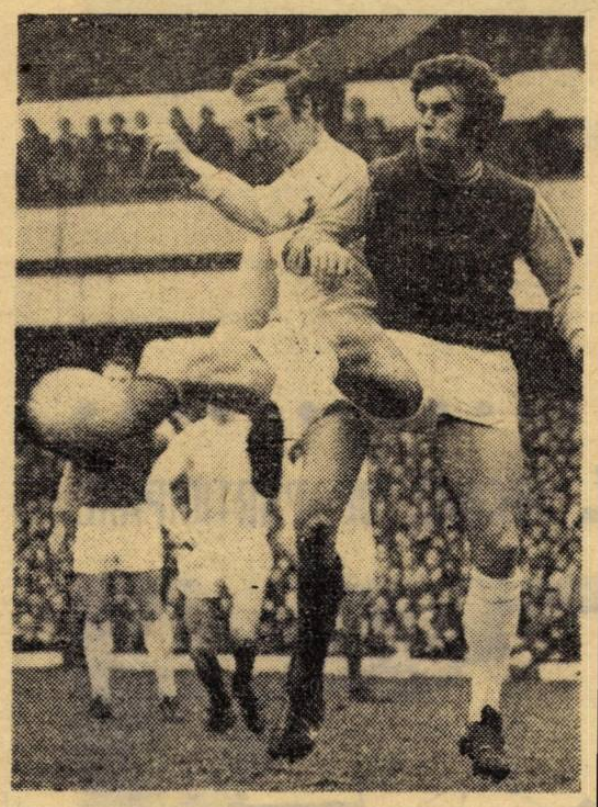

Echipa lui **Jackie Charlton, Leeds United**, concurează din nou cu mari șanse la primul loc în campionatul **Angliei**. În imagine, un duel între **J. Charlton** (stînga) și **Hurst** (West Ham), nu demult foști coechipieri în selecționata engleză.

● **„GOLUL DECENIULUI" LA GLASGOW.** În întîlnirea de cupă dintre **Celtic** și **Dundee**, s-a văzut cel mai spectaculos gol al deceniului pe stadioanele scoțiene, după părerea unanimă. Autorul lui nu este un celebru jucător — el se numește **Dalglish** și este cea mai recentă și mai prețioasă descoperire a **Celticului** pentru linia sa de atac. Faza golului: **Dalglish** înaintează într-un dribling de neoprit spre poarta adversă, semănînd în drumul său trei jucători de cîmp și portarul advers. Apoi, sigur de ceea ce va urma, continuă cursa încetișor, fără să privească buturile din față. Dar, cînd ridică ochii, constată că doi dintre fundașii adverși s-au repliat și s-au postat pe linia porții. **Dalglish**, cu o fentă care a constituit punctul culminant al acțiunii, aruncă un adversar într-o parte, pe celălalt în direcție inversă și pătrunde cu balonul la picior în poartă..

● **REPLICĂ ZAGALO.** Pasat între **Botafogo** și **Fluminense**, selecționerul reprezentativei **Braziliei** a aterizat la **Flamengo**. Și sosirea lui n-a rămas fără efecte... O victorie fără drept de apel administrată campioanei „en titre", **Atletico din Belo Horizonte** a fost semnalul. Au urmat, în serie, în **„Turneul poporului"**, partide spectaculoase și alte victorii aplaudate. **Zagalo** a fortificat un unsprezece cu cîteva stele de prima mărime: extremul stînga **Arilson**, centrul atacant **Dionisio** și, mai ales, mijlocașul **Zanatta**, socotit marea speranță a **Braziliei** pentru C.M. 1974. Toți plasați în jurul lui **Paulo Cesar**, conducătorul de joc al lui **Flamengo**. Dar cine poate garanta că primele insuccese nu vor anula acest start? **Zagalo** poate povesti atîtea în această privință...

— ef. i. —

JOAO HAVELANGE LANSEAZĂ IDEEA UNUI CAMPIONAT MONDIAL DE JUNIORI

De fiecare dată cînd poposește pe continentul nostru, **Joao Havelange**, președintele Confederației braziliene de fotbal, nu pierde prilejul să la contact cu reprezentanții presei sportive. Așa s-a întîmplat și acum cîteva zile, cînd a fost oaspetele Parisului. Urmarea: o serie de declarații privind unele probleme ale fotbalului mondial; în primul rînd, aceea a alegerii viitorului președinte F.I.F.A. (mandatul lui sir **Stanley Rous** expiră în 1974), iar Havelange este candidat), precum și nenumărate amănunte în legătură cu unele acțiuni și idei personale au umplut coloanele ziarelor franceze de specialitate.

Făcînd o sinteză a acestor declarații, care — în treacăt fie spus — au și o nuanță... electorală, iată la ce s-a referit concret **Joao Havelange:**

MINI — CUPA MONDIALĂ. Participarea echipelor europene continuă să fie „văduvită" de prezența unor „mari puteri": **Anglia, R.F.G., Italia, Spania**, la care ulterior s-a adăugat și **Olanda**, invitată pentru completarea lotului de reprezentative. La ora actuală, se contează pe: **U.R.S.S., Scoția, Iugoslavia, Franța, Austria** și se speră pe aderiunea **Portugaliei**. Bineînțeles, țările sud-americane vor fi toate prezente, ca și reprezentantele (nedesemnate încă) ale celorlalte continente.

UN CAMPIONAT MONDIAL DE JUNIORI. Inspirat și impresionat de turneul internațional de juniori de la Cannes, **Havelange** a afirmat că dacă va fi ales președinte al F.I.F.A. va organiza **primul campionat mondial al tinerilor jucători** și va alege ca loc de desfășurare Coasta de Azur, în semn de apreciere a inițiativei organizatorilor francezi, care au pus pe picioare turneul de la Cannes.

REGULILE DE JOC. Pentru a face fotbalul mai eficace și mai ofensiv, conducătorul brazilian se declară pentru: **mărirea porților cu diametrul unui balon la stînga, la dreapta și în înălțime; desființarea „zidului" la loviturile libere;** întărirea personalității și autorității arbitrilor.

PREGĂTIRILE BRAZILIEI PENTRU C.M. Ele încep odată cu „Mini-Cupa Mondială" din acest an și **vor continua**, ca acțiune principală, **în 1973 cu un turneu în Europa. „Nu trebuie să ne prezentăm în R.F.G., în 1974, fără să fim obișnuiți să suferim și să pierdem meciuri, căci responsabilitățile ar fi atunci prea grele"** — a justificat **Havelange** acest turneu.

NU NUMAI TITLUL MONDIAL!... În 1974, a precizat președintele Confederației braziliene se va decide nu numai titlul de campion mondial, ci și acela de... președinte al F.I.F.A. La congresul forului internațional va fi reales sir **Stanley Rous** sau ales succesorul său. **„Dacă nu voi putea sau nu voi dori să-mi mențin candidatura, am să vă desemnez ca succesor al meu"** — i-a spus, diplomatic, sir **Stanley Rous** lui **Joao Havelange** cu prilejul vizitei sale în Brazilia de acum cîteva luni. Campania electorală este deschisă...

Carnet extern

„NOUL VAL" ȘI ÎN LUMEA ANTRENORILOR

Fotbalul portughez a intrat de mai multă vreme într-o criză din care face mari eforturi spre a ieși. Prima mare înfrîngere a sa a venit din partea reprezentativei noastre care a barat calea spre **Mexic** selecționatei considerată a fi jucat cel mai frumos și mai complet fotbal la turneul final din **Anglia**, marea favorită a grupei preliminare. De atunci, se poate spune că reprezentativa **Portugaliei** a dispărut din „fotoliile de orchestră" și prezența sa a devenit de o discreție care a alarmat și alarmează.

Dacă vă vom spune că formulele de conducere ale selecționatei s-au schimbat aproape cu fiecare sezon nu vă vom spune un lucru nou pentru asemenea momente din viața unei echipe. De la soluția a doi antrenori s-a ajuns la una cu trei tehnicieni la direcția reprezentativei, apoi — pentru finalul întrecerilor din grupă ale **„Campionatului Europei"**, care nici ele n-au fost mai fericite pentru portughezi decît precedentele încercări de a reapare la suprafața performanței — s-a recurs la un provizorat, cerîndu-se antrenorului **Pedrotto** să gireze funcția de selecționer pentru un timp limitat.

Acum, iată, de la **Lisabona**, ne sosește vestea că federația a luat o hotărîre de nimeni prezisă: selecționer unic a fost numit unul dintre cei mai tineri antrenori ai **Portugaliei**, dar nu un necunoscut — **José Augusto**, fostul extrem dreapta de la **Benfica**, de 45 de ori internațional, selecționat în echipa U.E.F.A. Noul director al reprezentativei are doar 38 de ani și, ceea ce este și mai interesant, la **Benfica** el este doar antrenor secund, ajutîndu-l pe englezul **Hagan** la conducerea primei formații.

Ne-am oprit asupra rezolvării crizei de la conducerea selecționatei **Portugaliei** pentru că ea întărește o realitate și anume că generația care de foarte puțină vreme a abandonat activitatea de performanță o regăsim pe băncile de conducere tehnică. Dacă vreți să vorbim despre echipe naționale, atunci vi-i amintim pe **Ladislav Novak** (Cehoslovacia), **Raymond Goethals** (Belgia), **Gustavsson** (Suedia), cu toții oameni în jurul vîrstei de 40 de ani, deci reprezentînd cea mai tînără serie de selecționeri naționali. Dacă vreți să trecem în categoria cluburilor și aici vom avea multe cazuri argumentînd constatarea noastră: **Miljanovici** (Steaua roșie Belgrad), **Budzinski** (Nantes), **Vasovici** (Partizan Belgrad), **Wilson** (Orient-Anglia), **Hanon** (Un. St. — Laurent — Belgia), al antrenorilor noștri **Cosmoc** (Farul) sau **Halagian** (F. C. Arges). „Noul val", un termen la modă, iată-l apărut în zona antrenorilor care își văd în această perioadă tot mai des întinerite rîndurile. Așteptăm cu multă curiozitate, și un efect de... schimbare de viteză a fotbalului, dacă constatăm apariția atîtor mîini noi, viguroase și, oricum, mai nerăbdătoare pe manetele de comandă ale echipelor de pretutindeni.

Eftimie IONESCU

CRITICI SEVERE LA ADRESA SELECȚIONERULUI FRANCEZ

ULTIMA „MARE CARTE" A LUI GEORGES BOULOGNE?

Boulogne (stînga) și unul dintre colaboratorii săi, **Guerin**

Dacă ar fi analizăm plasarea Franței în clasamentele fotbalului anului 1971, situația ar fi departe de a anunța o catastrofă, marea majoritate a acestor ierarhii plasînd-o într-un ușor progres avansînd-o chiar cîteva locuri (3—4) — revista noastră o clasează pe poziția 11 în Europa, față de 14—15 în 1970 — într-o zonă a valorilor mediocre a „sparring"-partenerilor fără noroc și fără cine știe ce cuvînt de spus...

Cu toate acestea, într-un moment al evoluției în care fotbalul „cocoșului galic" pare să cunoască un reviriment organizatoric deosebit (cluburi mai active, obligația acestora de a folosi numai serviciile unor antrenori „diplomați", existența unei școli superioare de specialitate, interdicția angajării a mai mult de doi jucători străini într-o echipă etc), rezultatele se dovedesc LAMENTABILE — atribut citat după **„Mirroir du football"** — întîrziind la nesfîrșit saltul valoric pe care trufia amintirii unui **Kopa** sau **Fontaine** îl reclamă cu vehemență.

În ciuda unui început de an (1971) strălucit, cînd elevii selecționerului **Boulogne** realizau, în deplasare, o izbîndă-șoc în fața argentinienilor lui **Perfumo** și **Veron** (4—3), în pofida unor prestigioase meciuri egale pe terenurile din **Valencia** și **Budapesta**, primăvara lui 1972 găsește echipele franceze, naționale sau de club, eliminate din competițiile continentale, expurgarea din campionatul Europei fiind cea mai dureroasă și cea mai reclamată, căci ea survine — pentru prima oară în istoria fotbalului galic — înaintea optimilor de finală.

Dacă la această imagine tristă am adăuga cronica crizei de formă a echipelor de club — unde este **Reimsul** de altădată, dublă finalistă în C.C.E. din 1956 și 59 ?, **Monaco** și **Saint Etienne** — și ultimul loc (în urma Norvegiei!) ocupat de reprezentativa de tineret în campionatul european, împlinind deci un peisaj cu tente sumbre, nu ne este peste putință să ne imaginăm că soarta lui **Georges Boulogne**, antrenorul coordonator al federației și instructorul tuturor selecționatelor naționale, nu este fericită și că adevărate seisme se petrec sub scaunul său.

În vreme ce „France-football" sau „L'Équipe" se dovedesc mai circumspecte față de activitatea lui Boulogne, uneori chiar generoase, acordîndu-i se zice un credit pe termen lung, atunci **„Mirroir du football"** — prin intermediul cunoscutului editorialist **François Thebaud** — lansează frecvente atacuri furibunde la adresa selecționerului, acuzîndu-l public de instaurarea unui regim de impostură, în care **„de 40 de ani, fotbalul francez n-a fost atît de slab, în comparație cu concurenții săi".**

Reproșîndu-i lui **Boulogne** schematizarea tactică a echipei naționale și împătimirea ei în automatisme care alterează capacitatea de exprimare a unor jucători de real talent, mare parte din presa franceză îl găsește în culpă față de fenomenul golirii stadioanelor — 30 000 de spectatori la meciul **Nantes-Marseille** și... 10 000 la întîlnirea Franța-Bulgaria, desfășurată în același oraș două săptămîni mai tîrziu! — și de menținerea prin influență și falsă autoritate, a unor realități învechite din incinta fotbalului, cum ar fi prohibiția angajării de antrenori străini care n-au... diplomă obținută în Franța!

În fața acestui adevărat taifun de critici, **Boulogne** — ajuns la înțeleapta vîrstă a demisiilor „impuse" — nu încetează să promită, făcîndu-se că nu vede și nu aude...

Iată deci că, înaintea testului de la București, din aprilie, antrenorul francez are destule motive de insomnie căci i se dă să înțeleagă — pînă și în cercurile care altădată îl agreau în văzul lumii — că noul sezon, fără rezultate de certă valoare, s-ar putea să fie și ultimul, cu atît mai mult cu cît predecesorii **Verriest** și **Dugauguez**, demiși, au pierdut mai degrabă cîte o bătălie (un meci decisiv...) decît un război, cum pare să piardă actualul selecționer...

REP.